

Ministerstvo kultury ČR
Vážený pan ministr
doc. Mgr. Antonín Staněk, Ph.D.
Ministerstvo kultury ČR, IČ:00023671
Datová schránka ID: 8spaaur
Maltézské náměstí 471/1, 118 00 Praha

Datovou schránkou

ID 4ex7c9p

Stížnost ministru kultury na nečinnost správního orgánu I. studně dle § 80 správního řádu v rozhodnutí dne 20.11.2018, sp. zn. MK 75148/2018 OC a návrh na určení lhůty o zápisu do rejstříku církví a předložení sporu k vyřešení právní otázky výroby, exportu a importu náboženských předmětů Soudním dvorem Městskému soudu v Praze, neboť k tomu není správní orgán příslušný a věc je rozhodná stran legality, existence a životodárnosti náboženské společnosti a jejích členů.

European Ecumenical Church of Nature ⁽¹⁾

Edukativní konopná klinika, Datová schránka ID 4ex7c9p

798 55 Ospělov 6, zastoupena Mgr. Dušanem Dvořákem, bytem tamtéž

Prvním statutárním zástupcem od založení a jednání předběžné právnické osoby dle § 127 občanského zákoníku

zástupce a náboženská společnost je zastoupena dle § 35 odst. 4 soud. řádu správního z důvodu diskriminace ve věci víry, přesvědčení a zdravotního postižení asociací

Cannabis is The Cure, z.s., IČ: 266 70 232 ⁽²⁾

Open Royal Academy, Datová schránka ID 4ex7c9p

Přichystalova 180/14, 779 00 Olomouc

Asociace zastoupena Mgr. Ivanem Chalašem

Prvním statutárním zástupcem ode dne 20.12.2017

I.

Odůvodnění stížnosti na nečinnost správního orgánu I. a II. stupně
a nezákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně

1. Dne 14.7.2014 jsme podali návrh na registraci Konopné církve se všemi ze zákona potřebnými listinami a počtem členů, složení statutárních zástupců ad.
2. Na rozdíl od stávajících církví registrovaných ministerstvem kultury v žádném z našich svatých textů nevybízíme k zabíjení, mrzačení a zotročování jinověrců, jak bylo ministerstvu kultury doloženo, ten však nekonal a **registraci a výkon práv těmto náboženským sborům nezrušil, přestože je takové jednání v rozporu se zákonem a mezinárodními úmluvami!**
3. Dne 15.3.2018 Městský soud v Praze rozsudkem č.j. 11 A 1/2017 – 388 uznal svévoli žalovaného správního orgánu řádně neprojednat návrh na registraci našeho sboru.
4. Uhrazením soudních poplatků žalovaným dne **16.4.2018** se stal rozsudek pravomocný a opět **začala běžet lhůta** správního řízení.

¹ Nejvyšší správní soud ČR: č.j. 7 As 188/2018 a Nejvyšší soud ČR č.j. 24 Cdo 3046/2018

² Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, sp.zn. L 6401. Vady rejstříku spolků uvedeny samostatně.

5. § 8 odst. 6, písm. b), § 17 odst. 1, § 18, §18 a) odst. 1 zákona o elektronických úkonech ukládá správnímu orgánu **povinnost** zasílat rozhodnutí elektronicky do datové schránky.
6. Dne **6.8.2018** jsme podali ministru kultury **stížnost** na nečinnost správního orgánu rozhodnout ve věci náboženské společnosti **European Ecumenical Church of Nature**, do rozhodnutí statutárního zástupce dne 10.10.2017, resp. Sněmu dne 20.12.2017 označené jako Konopná církev. Změny nejen názvu náboženské společnosti schválené dne **20.12.2017** Sněmem náboženské společnosti včetně změn a doplňků ústavy jsme zaslali jak do žalobního, tak správního spisu **ještě před rozsudkem dne 15.3.2018**, a to s úředně ověřenými podpisy!
7. **§ 80 (1) správního řádu:** Nevydává-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví.
8. Správní orgán II. stupně žádné rozhodnutí nevydal!
9. Stížnost na nezákonná **poštou zasláná a zcela vadně označená rozhodnutí účastníka řízení jak v označení v záhlaví podání, tak dle názvu náboženské společnosti** s vědomě vadnou a účelovou datací rozhodnutí správního orgánu jsme ministru kultury doložili datovou schránkou dne **7.9.2018** a dne **25.9.2018**, když jsme ministru kultury **formou předžalobní upomínky** stěžovali nenaplnění rozhodnutí dne **27.8.2018**, sp.zn. MK 54425/2018 OC a žádali, aby byl – digitálně - zaslán seznam výtek ze dne 24.8.2018, sp.zn. MK 52644/2018 OC zákonem nijak nepodložených, svévolných a účelových a zaslal rovněž poštou doručené a vadně označené a vydané rozhodnutí ze dne 7.9.2018 dne č.j. MK 56428/2018 OC ohledně ustanovení znalce.
10. Doložili jsme vadně označeného účastníka řízení označeného jako Jméno a přijetí **bez data narození a adresy** s dále pokračujícím označením zmocněnce, což bylo poštou předáno jen díky velkorysosti poštovní doručovatelky! Poštou, nikoliv datovou schránkou, zasláné rozhodnutí mělo 10 dnů úložní dobu a pak se vracelo zpět, **což lze chápat jako snahu správního orgánu účelově dále prodlužovat registrační řízení!**
11. Na tyto stížnosti a výtky správní orgán II. stupně **jakkoliv nereagoval**, stejně jako nereagoval na digitální zaslání rozhodnutí ze dne 24.8.2018, sp.zn. MK 52644/2018 OC se seznamem výtek a rozhodnutí ze dne 7.9.2018 dne č.j. MK 56428/2018 OC o určení znalce, kdy obě tato rozhodnutí byla vydána v rozporu se zákonem.
12. Rozhodnutí o určení znalce **nebylo dosud digitálně zasláno**, rozhodnutí ze dne 24.8.2018, sp.zn. MK 52644/2018 OC bylo zasláno digitálně až dne **22.11.2018**, tzn. že seznam výtek správní orgán zaslal **až 7 měsíců** od zahájení řízení po rozsudku soudu, opětovně však s vadným označením účastníka řízení jak v záhlaví označení, tak také stran názvu náboženské společnosti jednající dle § 127 občanského zákoníku!
13. § 80 (2) Opatření proti nečinnosti učiní nadřízený správní orgán i tehdy, nezahájí-li příslušný správní orgán řízení **ve lhůtě 30 dnů** ode dne, kdy se dozvěděl o skutečnostech odůvodňujících zahájení řízení z moci úřední.
14. To se nestalo! Pokud jde o ustanovení soudního znalce správní orgánem **až dne 7.9.2018**, zde správní orgán rovněž porušil svoji povinnost danou § 71 správního řádu a nerozhodl o ustanovení soudního znalce **do 30 dnů od zahájení řízení**, to je téměř **5 měsíců nečinnosti!**
15. § 71 (3) Pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději **do 30 dnů od zahájení řízení**, k nimž se připočítává doba b) nutná k provedení znaleckého posudku. To se nestalo.

16. Dne 1.11.2018 jsme na ministerstvo kultury podali Městskému soudu v Praze v zastoupení advokáta žalobu za nečinnost a nezákonná rozhodnutí správního orgánu, což jsme ministru kultury **opakovaně** avizovali.
17. Dne **20.11.2018**, sp. zn. MK 75148/2018 OC správní orgán opětovně vadně označil účastníka řízení, zaslal je však datovou schránkou a doložil přílohou rozhodnutí ze dne 24.8.2018, sp.zn. MK 52644/2018 OC se seznamem výtek, avšak rozhodnutí ze dne 7.9.2018 dne č.j. MK 56428/2018 OC o určení znalce opětovně nezaslal.
18. V rozhodnutí dne **20.11.2018**, sp. zn. MK 75148/2018 OC správní orgán **jakkoliv nereflektoval** zaslané stížnosti, námítky a doložená pochybení a uvedl, že dává žalovanému lhůtu do Mezinárodního dne pro lidská práva dne 10.12.2018 (70 výročí přijetí Deklarace ⁽³⁾), abychom doplnili návrh ze dne 14.7.2016 o zpracované výtky.
19. § 71 (5) Nedodržení lhůt se nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobil.
20. **Trváme na rozhodnutí správního orgánu II. stupně k nečinnosti a nezákonným rozhodnutím správního orgánu I. stupně. Trváme na zaslání rozhodnutí o ustanovení znalce a vyplacení nezákonně zadaného znalečného a zaslání rozhodnutí – posudku soudního znalce. Trváme na zapsání náboženské společnosti s doplňky členů statutárního orgánu, jak uvádíme v bodu II. rozhodnutí.**

II.

Oznámení o rozhodných skutečnostech k zápisu náboženské společnosti do rejstříku církví a položení předběžné otázky Soudnímu dvoru

21. Odhadujeme, že do konce roku zašleme správnímu orgánu poštou s úředně ověřenými podpisy čestných prohlášení statutárních zástupců náboženské společnosti, 2 starších sboru a majitelů sídel náboženské společnosti a náboženských spolků zápis Sněmu a Valné hromady ze dne 17.11.2018 – 18.11. 2018, který rozšířil změny názvu náboženské společnosti, členů statutárního orgánu náboženské společnosti schválené dne **20.12.2017** (správnímu orgánu doloženo) o další právnické osoby (náboženské spolky) se specifikací jejich sídla, **ve kterých je doloženo**, že členy náboženské společnosti jsou tyto názvem a sídlem níže označené náboženské spolky.
22. Dne 14.7.2018 založený a k zápisu dosud nepředložený stejnojmenný náboženský spolek jako podpůrce náboženské společnosti **European Ecumenical Church of Nature, z.s.**, sídlem stejně jako náboženská společnost na adrese Edukativní konopná klinika, Datová schránka ID 4ex7c9p, 798 55 Ospělov 6, **jehož členy správní rady jsou tyto níže uvedené náboženské spolky**, které jsou ode dne 18.11.2018 členy nejvyššího orgánu náboženské společnosti – kolegia pastorů, , jejichž stanovy platné do 20.12.2017 najdete na www.stanovy.konopijelek.cz/
23. **1)** Asociace členů sboru a výzkumu **Cannabis is The Cure, z.s.**, IČ: 266 70 232 ⁽⁴⁾, Open Royal Academy, Datová schránka ID 4ex7c9p, Přichystalova 180/14, 779 00 Olomouc
24. **2)** Spolek filantropů, mecenášů a investorů sboru a výzkumu **European Society of Investors in Natural and Social Sciences Research, z.s.**, IČ: 706 31 298 ⁽⁵⁾, Datová schránka ID 4ex7c9p, Stará 51/4, 708 00 Ostrava

³ <https://www.konopijelek.cz/novinky/vseobecna-deklarace-lidskych-prav-slavi-dne-10-12-2018-jiz-70-let/>

⁴ Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, sp.zn. L 6401.

⁵ Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, sp.zn. L 4845.

25. **3-5) Spolu zřizovatelé Edukativní konopné kliniky Otevřená společnost Ateliér ALF, z.s., IČ: 226 80 101⁽⁶⁾, Odborná společnost Konopí je lék, z.s., IČ: 227 27 281⁽⁷⁾ a Společnost sociální ekologie Art & Body Language Factory, z.s., IČ: 227 24 303⁽⁸⁾ společně sídlem - ode dne 18.11.2018 - Edukativní konopná klinika, Datová schránka ID 4ex7c9p, 798 55 Ospělov 6**
26. Dále rovněž zašleme správnímu orgánu v doloženém zápise s úředně ověřenými podpisy odpovědných, že dne 18.11.2018 schválil Sněm náboženské společnosti a Valná hromada členů asociace, **že do dne 21.3.2019 bude probíhat celková revize zakladatelské listiny a ústavy náboženské společnosti.** Tyto změny budou doloženy správnímu orgánu k zápisu změn v rejstříku církví.
27. Protože správní orgán není oprávněn řešit porušení práva Společenství při výrobě, exportu a importu náboženských předmětů a tato věc náleží projednat toliko a jen Soudním dvorem, navrhuje, aby správní orgán **z moci úřední předložil Městskému soudu v Praze tuto předběžnou otázku**, neboť je pro existenci náboženské společnosti rozhodná a zcela zásadní:
28. „Je třeba čl. 5 směrnice 2010/1535 ve světle skutečnosti, že Soudní dvůr v rozsudku ve věci C-144/16 *Município de Palmela* upřesnil, že se nevyžaduje neoznámení technického předpisu vztahuje jen na dotčené technické předpisy (požadavky) a nikoliv na celý právní předpis, vykládat v tom smyslu, že české soudy musí aplikovat zákon č. 50/2013 Sb. v části, ve které přiznává návěťm § 24a zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách právo na pěstování konopí, a nemohou nevyžadovat neoznámení daných technických předpisů *de facto* odmítat s argumentací, že aplikují ustanovení zákona o návykových látkách, která zakazují pěstování a nakládání s konopím přijata před vstupem České republiky do EU?“

III.

Odůvodnění **naléhavosti** položení předběžné otázky Soudnímu dvoru ve věci výroby, exportu a importu náboženských předmětů, neboť nikdo nesmí být mučen a podroben nelidskému zacházení, jak je ve Všeobecné deklaraci lidských práv a ústavě uvedeno

" ... Je třeba přiznat věřícím, ať duchovním nebo laikům, náležitou svobodu bádání, myšlení a pokorného i statečného projevoání názorů o věcech, ve kterých jsou odborníky..."
Druhý vatikánský koncil (1965), pastorální konstituce církve *Gaudium et spes*

29. První statutární zástupce náboženské společnosti Mgr. Dušan Dvořák⁽⁹⁾, byt' nositel řady ocenění vlád, autor odborných studií, publikací a naposledy odborný editor⁽¹⁰⁾ českého vydání Velké knihy o léčbě konopím pro 21. století⁽¹¹⁾ byl v letech 2010 – 2018 již 10 x obviněn za nedovolenou výrobu konopí. Byl opakovaně odsouzen na základě nepravd kartelu justice s trestní exekutivou jako v době inkvizice s lživým tvrzením, že konopí je prekurzor, čili chemická látka k výrobě chemických drog, aby spor nesoudil Soudní dvůr a odpovědní hnání k odpovědnosti za spáchané zločiny. Stejně tak byli odsouzeni členové náboženské společnosti, kteří jsou členové výzkumu Konopí je lék.
30. Je potěšující, že se Ústavní soud dne 5.10.2017, sp.zn. III ÚS 3354/16 a opětovně dne 16.9.2018, sp.zn. II. ÚS 2804/18 vzdal zcela nesmyslného, nicméně dlouhá léta používaného nepravdivého argumentu pro obhajobu vynesení odsuzujících verdiktů nad odsouzeným Mgr. Dušanem Dvořákem a členy výzkumu Konopí je lék za nedovolenou výrobu konopí, dle kterého zákon o

⁶ Městský soud v Praze, sp. zn. L 19287, Krajský soud v Brně, sp.zn. L 22953.

⁷ Městský soud v Praze, sp.zn. L 18762, Krajský soud v Brně, sp.zn. L 22019.

⁸ Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, sp.zn. L 8187.

⁹ <https://www.konopijelek.cz/novinky/mgr-dusan-dvorak-vedouci-vyzkumu-konopi-je-lek/>

¹⁰

¹¹ <https://www.kosmas.cz/knihy/252002/velka-kniha-o-lecbe-konopim-pro-21-stoleti/>

návykových látkách (ZoNL) údajně není technickým předpisem ⁽¹²⁾, neboť plní přímo závazné akty práva EU ⁽¹³⁾ – konkrétně nařízení EP a Rady (ES) č. 273/2004 o prekurzorech drog - ve smyslu notifikační směrnice, přestože zákon o prekurzorech drog č. 272/2013 Sb. konopí neuvádí a nařízení EP a Rady (ES) nelze implementovat! Viz **nepravdivá rozhodnutí Ústavního soudu** sp.zn. II. US 664/12, IV. US 4859/12, II. US 1311/13, II.ÚS 289/14, I. ÚS 2431/15, II. 3196/15 a III. US 396/16 ⁽¹⁴⁾

31. Ve své urputné snaze docílit vysněného cíle, tj. odsuzujících verdiktů, se však Ústavní soud vůči odsouzenému prvnímu statutárnímu zástupci náboženské společnosti dne 5.10.2017, sp.zn. III ÚS 3354/16 a opětovně dne 16.9.2018, sp.zn. II. ÚS 2804/18 pustil do další nesmyslné a **zcela účelové argumentace**, kterou lze shrnout tak, že otázka nevymahatelnosti technických předpisů zákona č. 50/2013 Sb (konopí do lékáren) **údajně není nějak relevantní, neboť** na každý pád je třeba aplikovat dosavadní prohibiční režim (§§ 4, 8 a 24 ZoNL), který jakožto předpis, přijatý před vstupem ČR do EU, **nepodléhá notifikaci**.
32. Dovolujeme si tuto - snad už poslední - iluzi Ústavního soudu **zborřit**, neboť z hlediska práva Společenství je třeba rozhodující právní otázku postavit jinak, a to **následovně**:
33. Přijetím po vstupního liberalizačního režimu doznal před vstupní prohibiční režim odchylku v tom smyslu, že obecný zákaz nakládat s konopím – viz „zakazuje se pěstovat [...] konopí“ dle § 24 odst. 1 ZoNL - NEPLATÍ, pokud jsou splněny podmínky zákona konopí do lékáren – viz dikci § 24a odst. 1 ZoNL „Pěstovat konopí za léčebnými účely MŮŽE [...]“ (zdůraznění dodáno).
34. Odsouzený tvrdí, že právo na pěstování konopí je doprovázeno podmínkami, jako je zejména požadavek distribuce přes lékárny, **kteří je třeba považovat za technický předpis** ve smyslu notifikační směrnice a které jsou nevymahatelné, neboť byly přijaté po vstupu ČR do EU bez notifikace Evropské komisi v rozporu s notifikační směrnicí ⁽¹⁵⁾.
35. Jak odsouzený uvedl, představuje požadavek distribuce konopí přes lékárny dle § 24b odst. 2 ZoNL **technický předpis**, neboť v jeho případě se jedná o tzv. jiný požadavek při uvádění výrobku na trh ve smyslu notifikační směrnice (viz rozsudek Soudního dvora ve věci C267/03 *Lindberg*, dle jehož struktury je vypracován uvedený dokument „Porušení práva Společenství Českou republikou od účinnosti novely č. 50/2013 Sb.“)
36. Vedle požadavku distribuce přes lékárny, **představují technické předpisy i požadavky**, že pouze osoby s licenci mohou konopí pěstovat a dále že veškeré konopí musí být předáno SÚKL dle § 24b ZoNL, který jej dále distribuuje výlučně lékárnám. U obou požadavků se jedná o nutné předpoklady pro uvádění konopí na trh prostřednictvím lékáren, což, jak bylo uvedeno v předchozím bodě, **představuje technický předpis**.

¹² Citujeme nálezný sp.zn. III.ÚS 3354/16, bod 34 ze dne 5.10.2017: “ [o] technický předpis [...] v případě zákona o návykových látkách **de iure jde**. Jak vyplývá z judikatury Soudního dvora [...], notifikační povinnost dle směrnice [...] se uplatňuje i v **tretním řízení** [...] a stanovení požadavků na určitý obsah látky nepochybně jako technickou specifikaci dle čl. 1 bodu 2. směrnice Evropského [...] **kvalifikovat lze.**”

¹³ Citujeme nálezný Pl. ÚS 50/04 ze dne 8. 3. 2006 k Nařízení ES č. 1609/2005: “ Nařízení ES je bezprostředně aplikovatelné v právu členských států a nepředpokládá další implementaci ve vnitrostátní právu“.

¹⁴ **Cítace ústavního soudu dne 13.4.2012 sp.zn. II. US 664/12: " ... (nejvyšší soud) objasnil, z jakých důvodů nepředložil Soudnímu dvoru Evropské unie k rozhodnutí předběžnou otázku. Učinil totiž závěr, že zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, není technickou normou, kterou je třeba nahlásit podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/34, o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů s tím, že takový postup je vyloučen již s ohledem na ustanovení § 1 odst. 1 uvedeného zákona, podle něhož povinnosti stran zacházení s prekurzory a pomocnými látkami vykonává podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství členský stát.**“

¹⁵ Původně směrnice 83/189/EHS, pak směrnice 98/34/ES, nyní směrnice 2015/1535/EU

37. Co zbývá z dikce §§ 24a 24b ZoNL (a § 79a zákona o léčivech) po vynechání uvedených nenotifikovaných technických předpisů (požadavků na licenci, předání SÚKL a distribuci přes lékárny)? Nic jiného než **(ničím neomezené) právo na pěstování konopí dle návětí § 24a odst. 1 ZoNL „Pěstovat konopí za léčebnými účely může [pozn. autora: každá] osoba.“**
38. Znění §§ 24a 24b ZoNL (a § 79a zákona o léčivech) po vynechání uvedených nenotifikovaných technických předpisů, **tedy de iure zní :**
39. (1) Pěstovat konopí pro léčebné použití může ~~jen taková právnická nebo podnikající fyzická~~ [pozn. autora: každá] osoba, ~~které byla k této činnosti udělena licence Státním ústavem pro kontrolu léčiv. Držitel licence může pěstování konopí pro léčebné použití zahájit, jen pokud má uděleno povolení k zacházení s návykovými látkami a přípravky. [...]~~
40. Uvedené tvrzení zcela odpovídá rozsudku Soudního dvora ve věci C-144/16 *Município de Palmela*, který v bodě 38 upřesnil, že „dovolávat se [...] nesděleného technického předpisu [...], postihuje jen uvedený technický předpis, a **nikoli celý právní předpis, v němž je obsažen“** (zdůraznění dodáno).
41. Z toho vyplývá, že právní účinky zbývající části předpisů, která není technickým předpisem, jako je návětí § 24a odst. 1 ZoNL „Pěstovat konopí za léčebnými účely může“ **ZÚSTÁVAJÍ ZACHOVÁNY** s tím, že takto formulovaná norma s nespécifikovaným okruhem adresátů se nutně vztahuje **na každou osobu.**
42. Z všeho toho nutně plyne, že pokud právní řád stanoví, že pěstovat konopí za léčebnými účely lze, ale ostatní s tím související **restriktivní podmínky nemohou být vůči odsouzenému vymáhány, neboť představují neoznámené technické předpisy**, jejichž nevymahatelnosti se odsouzený dovolával, je třeba dospět k závěru, že právo stanoveného návětím § 24a ZoNL na pěstování konopí za léčebnými účely **SVĚDČÍ ODSOUZENÉMU** bez dalšího omezení!
43. Nutno tedy dospět k závěru, že ani režim zákona konopí do lékáren přijatý po vstupu ČR do EU nebyl Komisi oznámen v souladu s notifikační směrnicí **a tudíž:**
44. Je na odsouzené neaplikovatelný v částech, ve kterých stanoví technické předpisy pro nakládání s konopím (licence, distribuce přes SÚKL a lékárny),
45. Je na odsouzené aplikovatelný v části, ve které návětím § 24a ZoNL přiznává právo na pěstování konopí za léčebnými a výzkumnými účely a dodejme rovněž, **za modlitebními účely.**
46. Na základě uvedeného je zjevné, že se nalézací soudy dopustily nesprávného právního posouzení, když odbyly argumentaci odsouzeného, že námitka „týkající se notifikace sporných ustanovení zákona o návykových látkách [...] je zcela mylná či účelová“ a aplikovali předvstupní **prohibiční režim §§ 4, 8 a 24 ZoNL.**
47. Nutno dodat, že obdobně nesmyslně se bohužel vyjádřil i Ústavní soud v rámci nejnovějšího nálezu 16.9.2018, sp.zn. II. ÚS 2804/18, který v jiné avšak zcela identické kauze týkající se odsouzeného (za konopí zabrané v letech 2014 a 2015) shledal, že „Stěžovatelem citované § 24a a 24b zákona o návykových látkách totiž vůbec nebyly v předmětném řízení aplikovány, **jelikož trestná činnost souvisela s porušením § 4, § 8 a § 24 téhož zákona“.**
48. Odkážme proto nejen na neoznámenou novelizaci § 8, odst. 1 ZoNL zákonem č. 141/2009 Sb. věci výroby konopí a odmítavá nepravdivá rozhodnutí o konopí jako prekurzoru (chemické látky k

výrobě chemických drog) sp.zn. II. US 664/12, IV. US 4859/12, II. US 1311/13, II.ÚS 289/14, I. ÚS 2431/15, II. 3196/15 a III. US 396/16 ⁽¹⁶⁾

49. Proti uvedenému rozhodnutí Ústavního soudu a nalézací justice svědčí výše uvedená argumentace a v rámci ní recentní rozsudek Soudního dvora **ve věci C-144/16 Município de Palmela**, ale starší unijní judikatura **založená na rozsudku ve věci C-273/94 Komise v Nizozemsko**. V bodě 13 tohoto rozsudku Soudní dvůr konstatoval, že „Předpis [pozn.: v našem případě zákon konopí do lékáren] odchylující se od jiného již existujícího technického předpisu [pozn.: v našem případě prohibiční ustanovení ZoNL] představuje technický předpis, neboť stanoví alternativní technické specifikace, **jejichž dodržování je povinné**. Každý, kdo se chce odchýlit od existujícího pravidla, je povinen dodržet soulad s alternativními specifikacemi za účelem vytvoření daného výrobku nebo jeho uvedení na trh“.
50. V dané věci Nizozemsko zavedlo alternativní ingredience pro výrobu másla, které byly do té doby zakázané. **Ačkoliv Nizozemsko zavádělo liberálnější (alternativní) režim (stejně jako v případě zákona konopí do lékáren) měla nenotifikace toho režimu v souladu se unijním právem nejen za důsledek, že Nizozemsko nemohlo aplikovat tuto liberálnější úpravu, ale hlavně ten následek, že ani nemohlo aplikovat svojí předchozí (restriktivnější) úpravu (v našem případě prohibiční ustanovení ZoNL) a naopak muselo akceptovat všechny ingredience.**
51. Nelze než konstatovat, že s ohledem na recentní judikaturu ESLP argumenty českých soudů včetně Ústavního soudu neobstojí jako odůvodnění pro případné nepoložení předběžné otázky Soudnímu dvoru.
52. **Lze tak rekapitulovat:**
53. České soudy se vzdaly bludu, že se konopí je prekurzor a ZoNL není technickým předpisem k výrobě konopí jako léku ⁽¹⁷⁾, **aniž by předchozí mylné verdikty vzaly jakkoliv v potaz.**
54. České soudy uznaly, že ZoNL a zákon konopí do lékáren obsahuje technické předpisy, které nebyly oznámeny Evropské komisi.
55. Na základě výše uvedené argumentace a zejména s ohledem na rozsudek Soudního dvora ve věci C-144/16 Município de Palmela **je zákon konopí do lékáren, který byl přijat po vstupu ČR do EU:**
56. **Neaplikovatelný na odsouzeného v částech**, ve kterých stanoví technické předpisy pro nakládání s konopím (licence, distribuce přes SÚKL a lékárny),
57. Aplikovatelný na odsouzeného v části, ve které návětím § 24a ZoNL přiznává právo na pěstování konopí za léčebnými a výzkumnými účely.
58. Argumentace nalézací justice a Ústavního soudu, že otázka nevymahatelnosti technických předpisů zákona konopí do lékáren není nějak relevantní a že je třeba aplikovat dosavadní

¹⁶ **Citace ústavního soudu dne 13.4.2012 sp.zn. II. US 664/12: " ... (nejvyšší soud) objasnil, z jakých důvodů nepředložil Soudnímu dvoru Evropské unie k rozhodnutí předběžnou otázku. Učinil totiž závěr, že zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, není technickou normou, kterou je třeba nahlásit podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/34, o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů s tím, že takový postup je vyloučen již s ohledem na ustanovení § 1 odst. 1 uvedeného zákona, podle něhož povinnosti stran zacházení s prekurzory a pomocnými látkami vykonává podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství členský stát."**

¹⁷ Citujeme nálezní sp.zn. III.ÚS 3354/16, bod 34 ze dne 5.10.2017: " [o] technický předpis [...] v případě zákona o návykových látkách **de iure jde**. Jak vyplývá z judikatury Soudního dvora [...], notifikační povinnost dle směrnice [...] se uplatňuje i v **trestním řízení** [...] a stanovení požadavků na určitý obsah látky nepochybně jako technickou specifikaci dle čl. 1 bodu 2. směrnice Evropského [...] **kvalifikovat lze.**"

prohibiční režim (§§ 4, 8 a 24 ZoNL), který jakožto předpis, přijatý před vstupem ČR do EU, nepodléhá notifikaci, **je tudíž chybná, účelová a ignoruje čl. 2 odst. 4 Ústavy, dle kterého občan může činit, co není zákonem** (v tomto případě zákonem konopí do lékáren a zejména návětím § 24a ZoNL stanovující právo na pěstování konopí za léčebnými účely) **zakázáno**.

59. Nalézací soudy se tak opakovaně vědomě dopustily nesprávného právního posouzení (¹⁸) a nepoložily předběžné otázky Soudnímu dvoru.

60. Jakým dalším nelogickým a nepravdivým bludem budou české soudy dále členy výzkumu Konopí je lék a členy náboženské společnosti odsuzovat, místo toho, aby uznaly pro ně snad nepředstavitelné, **že nejsou zákonodárci**, na které vlastní důvodná podezření na trestnou činnost proti občanům ve výzkumu svádějí (viz *usnesení Nejvyššího soudu dne 13.12.2017 sp.zn. Tdo 1499/2017, bod 6 a 7 vs. body 13 - 25, zejména bod 19 odkazující na analogické vyvinění se soudců z participace na spáchaných zločinech na členech výzkumu, jako uvedli soudci ústavního soudu dne 5.10.2017 sp.zn. III ÚS 3354/16*) a **kdy pochopí**, že trestní sankce se mohou ukládat **pouze v souladu s právem** a v tomto případě také s právem Společenství, které je součástí českého právního řádu, to uvidíme v dalším verdiktu.

Na cestě adventní dne 4.12.2018

Mgr. Ivan Chalaš

a

Mgr. Dušan Dvořák

---

¹⁸ Evropský soud pro lidská práva dne 20. 9. 2011, č. 3989/07 a 38353/07 a nálezy Ústavního soudu č.j. II. ÚS 1009/08 ze dne 8.1.2009.ve věci *Pfizer*, body 22 a 30, dále sp. zn. II. ÚS 1658/11 ze dne 29. 11. 2011 a sp. zn. II. ÚS 2504/10 ze dne 10. 9. 2012 označily **nepoložení předběžné otázky Soudnímu dvoru za porušení základního práva na spravedlivý proces** a základního práva na zákonného soudce, v případě stěžovatelů pak také porušení základního práva na udělení trestu toliko na základě zákona.